

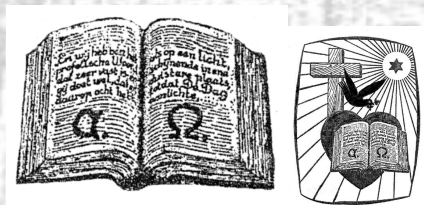
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden (Joh. 10:9)*, dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswegen de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Laten we beginnen om samen te lezen 1 Johannes 5:1-12. *“Een ieder, die gelooft, dat Jezus de Christus is, is uit God geboren; en ieder, die Hem liefheeft, die deed geboren worden, heeft (ook) degene lief, die uit Hem geboren is. Hieraan onderkennen wij, dat wij de kinderen Gods liefhebben, wanneer wij God liefhebben en zijn geboden doen. Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar, want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft: ons geloof. Wie is het, die de wereld overwint, dan wie gelooft, dat Jezus de Zoon van God is?”*

Dit is Hij, die gekomen is door water en bloed, Jezus Christus, niet slechts met water, maar met het water en met het bloed. En de Geest is het, die getuigt, omdat de Geest de waarheid is. Want drie zijn er, die getuigen [in de hemel: de Vader, het Woord, en de heilige Geest; en deze drie zijn één. En drie zijn er, die getuigen op de aarde]: de Geest en het water en het bloed, en de drie zijn tot één. Indien wij het getuigenis der mensen aannemen, het getuigenis van God is meerder, want dit is het getuigenis van God, dat Hij van zijn Zoon getuigd heeft. Wie in de Zoon van God gelooft, heeft het getuigenis in zich; wie God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, omdat hij niet geloofd heeft in het getuigenis, dat God getuigd heeft van zijn Zoon. En dit is het getuigenis: God heeft ons eeuwig leven gegeven en dit leven is in zijn Zoon. Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet”.

We lezen hier van het heerlijk overwinnend geloof, Johannes zegt in vers 5: *“Wie is het, die de wereld overwint, dan die gelooft, dat Jezus de Zoon van God is?”* Wat een heerlijke realiteit is dit. Degenen, die geloven, dat Jezus de Zoon van God is, die zijn het, die de wereld, d.w.z. het hele zondige stelsel, overwinnen.

Maar hoe weinig wordt dit nog verstaan en begrepen! Hoe komt dat? Omdat men veelal de Zoon van God niet recht gepredikt krijgt, zodat men niet verstaat, wie Hij is. Johannes, de apostel zegt door de Heilige Geest direct daarachter: *“Dit is Hij, die gekomen is door water en bloed, Jezus Christus, niet slechts met water, maar met het water en met het bloed. En de Geest is het, die getuigt, omdat de Geest de waarheid is”.*

Het gaat bij God om de redding en verlossing van de totale mens, dus om een totale verlossing in Jezus Christus, of zoals het beschreven staat, dat we in Hem een nieuwe schepping zijn geworden, een schepping, regelrecht uit God Zelf, Die in Christus is, is een nieuw schepsel geworden, het oude is voorbijgegaan, zie het is alles nieuw geworden. 2 Cor. 5:17. *“Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen”.*

Dat is dus niet een genezing van de oude toestand, zoals nog altijd velen denken, dat God die zondaar aan het opknappen is en dat Hij van die zondaar iets moois wil maken. Doch zo is het helemaal niet. God zegt: voor de zondaar is er slechts één ding en dat is de dood; weg met hem!

Maar in Christus wil God de zondaar doen sterven, om hem dan in Christus opnieuw geboren te doen worden uit God, uit de Geest van God, zodat alles nieuw wordt. Anders gezegd: Hij breekt het oude tot en met het fundament af, er blijft niets van over; het is dus niet een genezing of verandering of verbetering van een zieke toestand, maar God zegt: “sterven aan die zieke toestand, dood gaan, opdat Ik die zondaar dan opnieuw herschep in Mijn Zoon”.

Ja, dat is de verlossing in Jezus Christus, dat is dat grote heil in Hem. Nu vraagt God van ons, dat we ons gewillig overgeven in Zijn handen en Hem toestaan, dat Hij dat machtige werk, dat Hij in Christus Jezus heeft volbracht, ook aan ons verwerkelijken kan.

Johannes zegt daarbij ook in vers 6: *“Dit is Hij, die gekomen is door water en bloed”.* We kunnen ons n.l. een Christus voorstellen naar eigen gedachten, naar een bepaalde kerkleer, maar dat is de Christus niet die God gegeven heeft, dat is een afgod.

Als ik Christus maak, naar eigen gedachten of naar een bepaalde leerstelling of naar inzichten van mensen, dan heb ik een afgod door mensen gemaakt. Er is echter maar een waarachtige Christus, de waarachtige Zoon van God, Die in staat is de totale mens ook volmaakt te verlossen; geest ziel en lichaam. Hij is degene, die van God gegeven en gezonden is, dat is de Christus der Schriften.

De Christus, zoals Hij uit de Bijbel, Gods Woord, tot ons komt in al Zijn volheid, zoals de apostelen Hem gepredikt en verkondigd hebben en waarvan God getuigenis geeft.

Johannes zegt hier: *"Dit is Hij, die gekomen is door water en bloed, Jezus Christus, niet slechts met water, maar met het water en met het bloed en de Geest is het, die getuigt, omdat de Geest de waarheid is"*.

En daar achter zegt hij in vers 7-8. *"Want drie zijn er, die getuigen [in de hemel: de Vader, het Woord, en de heilige Geest; en deze drie zijn één. En drie zijn er, die getuigen op de aarde]: de Geest en het water en het bloed, en de drie zijn tot één"*. En die Zoon moeten we hebben van wie God getuigenis geeft, niet een mens, niet een dogmatische leerstelling.

Johannes zegt: *"Dit is het getuigenis van God, dat Hij van Zijn Zoon getuigd heeft"*. Welk een getuigenis? We hebben in het voorgaande vers gelezen: *"drie zijn er, die getuigen in de hemel: de Vader, het Woord en de Heilige Geest, en drie zijn er die getuigen op de aarde; de Geest en het water en het bloed"*. Hebben we dat getuigenis

Want Johannes zegt daarachter, dat, als we die werkelijke Verlosser hebben toegelaten in ons hart en leven, wij dat getuigenis in ons hebben. Dat leren we niet als een lesje met ons verstand, zoals het maar al te veel gebeurt bij de belijdenis, waarbij men natuurlijk naar catechisatie is geweest en uit het hoofd vragen heeft moeten leren en kunnen beantwoorden. Zo is het echter niet!

Dat getuigenis moeten we in ons hart hebben. Het is het getuigenis, dat God getuigd heeft van Zijn Zoon, n.l. *"deze drie, die op de aarde getuigen: de Geest en het water en het bloed en de drie zijn tot één"*.

Dan zegt Johannes in vers 10: *"Wie in de Zoon van God gelooft, heeft het getuigenis in zich"*. Ja, wie in die waarachtige Zoon van God gelooft, de Zoon dus, die God gegeven heeft, de Christus naar de Schriften, de Zoon waarvan God getuigenis geeft, die heeft ook dit getuigenis in zich.

Wat betekent dat nu? Johannes zegt in vers 8: *"drie zijn er die getuigen, de Geest, het water en het bloed en die drie zijn tot een"*. God verlost in Jezus Christus door drie dingen. Dat kan ook niet anders, want God doet alles in drieën, want God is Zelf een Drie-eenheid. Hij openbaart Zich altijd in drieën, al Zijn werken doet Hij in drieën en dus ook het geweldige verlossingswerk, het grote herscheppingswerk, dat Hij van die oude, vervallen schepping, die aan verderf en dood onderhevig is, een ganse nieuwe schepping maakt, die eeuwig zal zijn, waar geen verderf in komt.

Wat wonderbaar is die verlossing in Jezus Christus, dat God ons van een verloren zondaar, die daar dood lag in zonde en misdaden, krachteloos in een eeuwig verderf, dat God uit die zondaar, nu in Christus een nieuw schepsel maakt. Aan de Zoon van God gelijk, volmaakt, gelijk Jezus volmaakt is.

Want Jezus zegt: *"Weest gij lieden dan volmaakt, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is"*. Dit zijn degenen, die eeuwig leven hebben, onverderfelijk en onsterfelijk, d.w.z. heilig zijn, gelijk Hij heilig is. Dat kan geen werk van mensen zijn, dat kan God alleen.

Hij was het ook, die de oude schepping heeft geschapen en ook de mens. Zo heeft God ook de nieuwe schepping in Christus aan de mens voltrokken, want de nieuwe schepping is regelrecht uit God Zelf. Want wie tot de nieuwe schepping behoort, is uit God geboren en heeft de Goddelijke natuur en deel aan de Godheid Zelf.

We zijn goden geworden in Christus, inderdaad, kinderen van de levende God. Zoals de kinderen, die uit ons geboren worden, onze eigenschappen, onze natuur hebben, zo heeft degene, die uit God geboren is, de Goddelijke natuur, Goddelijke eigenschappen en is van Gods geslacht.

Van nature zijn wij van het geslacht van Adam, maar nu heeft die wedergeboorte in die herschepping ons van Gods geslacht gemaakt. Is dat niet wonderbaar?

Daarom schaamt Jezus Zich niet ons Zijn broeders te noemen. Dat zegt Hij niet tegen de Engelen, dat zegt Hij zelfs niet tegen de Troongeesten, zelfs niet tegen de Cherubs, die de troonwachters en de troondragers van God zijn.

Neen, zij bedekken hun aangezicht en zeggen: *"heilig, heilig, heilig is de Almachtige God en Schepper"*. Zij kunnen Hem zelfs niet Vader noemen, maar wij mogen dat wel; want in Christus hebben we Zijn Geest ontvangen, niet de Geest van dienstbaarheid, zoals de Engelen, niet de geest der slavernij, maar de Geest van het zoonschap; die Geest, die uit God is, die met onze geest nu getuigt, dat we kinderen Gods zijn en die door ons bidt: *"Abba, Vader"*. Hebben we dat getuigenis?

Zoals we te voren reeds zagen, doet God dat machtige verlossingswerk in drieën. Jezus Christus komt door drie dingen: door water, door bloed en door de Geest en die drie zijn tot één. En er zijn drie getuigen op de aarde en dat getuigenis moeten we in ons hebben, dat moeten we ondergaan, want we ondergaan ook dat verlossingswerk.

We moeten ons alleen in Zijn hand stellen en toestaan, dat Hij het werk aan ons doet. Dat doet Hij door deze drie dingen: de Geest en het water en het bloed. De totale mens immers moet ook totaal vernieuwd totaal herschapen worden en daarom moet hij ook totaal verlost worden van al het oude. Ook de totale mens zelf bestaat uit drie: geest, ziel en lichaam en nu is het hierin, dat de meeste blijven steken en daarom de vrijheid van het kinschap niet kennen.

O, welk een genade en voorrecht hebben we, als Nieuw Testamentische Christenen gekregen. Laten we een beeld nemen uit het Oude Testament, want God heeft altijd maar één weg tot verlossing van de mens.

Al voor de grondlegging der wereld was Zijn verlossing al in Christus, alleen was de Christus nog niet geopenbaard geworden. Hij was slechts openbaar in een schaduwdienst, maar toch, toen God Israël wilde gaan verlossen, moest het langs drie dingen, n.l. het bloed, door het water en door de Geest; die alleen konden Israël verlossen.

Maar Israël is nooit tot de volle verlossing gekomen, tot op de huidige dag. Waarom? Omdat Israël is blijven steken, zij zijn weerspanning geworden. Israël kende wel het bloed, al hadden zij niet dat wonderbare licht, dat wij ontvangen hebben. Maar werd de bloedstorting, die Jezus Christus zou geven aan het kruis, niet in alle afschaduwdienst tevoren vastgelegd? En werd dat niet reeds aan Israël geleerd?

Reeds voor Israël, vanaf het Paradijs, zien we al dat bloedspoor, toen God in het Paradijs dat eerste onschuldige dier slachtte, dat zijn bloed moest geven, opdat daardoor de naaktheid van de in zonde gevallen mens bekleed kon worden.

Dat plaatsvervagend lijden van het onschuldige dier, dat zijn leven, zijn bloed moest geven, opdat uit zijn vel de naaktheid van de mens bekleed zou worden, dat is het beeld van het Lam Gods, dat de zonden der wereld zou komen wegdragen.

Jezus Christus, die Zijn leven en Zijn bloed moest geven, opdat wij met Christus bekleed zouden worden en dat oude weggenomen zou worden en wij in Christus zouden zijn. Zien we dat bloedspoor niet door de hele Bijbel heen?

Zien we het niet bij Kaïn en Abel? Abel brengt het juiste, het bloedoffer. Zien we het ook niet bij Abraham, als hij zijn zoon Isaäk moet offeren op de Moria? Zo zien we steeds, dat getuigenis van het bloed en als Israël dan verlost moet worden uit de macht van de slavernij van Egypte, dan vindt dat eerst plaats door het bloed en door het bloed alleen.

Dat is nummer één. Zij moesten een lam nemen en slachten tussen twee avonden en het bloed moest aan de zijposten en boven dorpel aangebracht worden. Zo heeft God door het bloed Israël uit de slavernij letterlijk uit het gericht gehaald, want die verderf engel ging door het land met een ontzettend gericht, maar Israël werd door het bloed voor dat gericht gespaard.

Zo heeft Christus Jezus ook ons uit het gericht gered, dat op Golgotha's kruis over Hem, als het waarachtige Lam van God, is gekomen. Hij ging voor ons in het oordeel. Hij droeg onze straf. Hij ging voor ons in het gericht van God en God heeft onze zonde in Hem gericht; de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem en door zijn striemen is ons genezing geworden. Hij werd onder Gods heilige wet veroordeeld, om onze overtredingen verbrijzeld en zo stierf Hij de zonedood.

Zo heeft God ons daar in Christus op Golgotha's kruis gericht, maar niet alleen uit het gericht verlost, maar datzelfde bloed kocht ons ook vrij; zoals Israël werd vrijgekocht uit de slavernij van Egypte. Hij kocht Israël vrij, opdat zij daardoor het eigendom zou worden van God. God kocht Israël met de prijs van het bloed en dit is een beeld van Hem, Die komen zou.

Zo heeft God ons in Jezus Christus niet alleen uit het gericht gered door het bloed van het Lam, maar ook ons gekocht. God heeft ons letterlijk losgekocht, vrijgekocht van de macht van satan, van de macht van deze wereld, waartoe we behoorden en nu zijn we Zijn eigendom, gekocht met het dierbaar bloed van Jezus, Gods Zoon.

Zo zien we dat eerste geweldige in het verlossingswerk, dat God ons uit het gericht redde om een volk te zijn, God ten eigendom. We hebben de verlossing in Zijn dierbaar bloed.

Wat heeft dat bloed in Egypte uitgewerkt? Het heeft niet alleen Israël van het gericht over Egypte gered, maar het heeft Israël ook verlost van de macht van Egypte, van Farao, de macht van satan, de overste der wereld, zodat Farao de macht over Gods volk verloor, omdat het uit de macht der zonde was vrijgekocht door het bloed.

Maar aan dat heil, dat God aan Zijn volk gaf, hebben niet alleen de Joden deel gehad, maar ook de Egyptenaren, die in dat bloed geloofden, want het heil geeft God aan een ieder, die wil, die komt en die verlossing neemt, die God schenkt. Het bloed van Jezus Christus is het fundament, wie dat aanneemt, wie zich laat kopen en laat reinigen door het bloed van Jezus, weet, dat zijn zondeschuld door het bloed is uitgedelgd, dat zijn zonden zijn weggewist en dat hij nu Hem toebehoort, die hem kocht met Zijn bloed.

Van datzelfde ogenblik af is hij vrij van de heerschappij van satan en van deze wereld, maar ook vrij van de macht en de heerschappij van de zonde. Is dat duidelijk?

Zo gauw we dat bloed aanvaarden voor ons persoonlijk leven, zijn we met Christus gestorven en gedekt onder Zijn bloed; we zijn dan ook aan de zonde gestorven; en dus dood voor de zonde. Jezus Christus kruisigde de zondaar met Zich mee en bracht de zonden van die zondaar met Zich in de dood; zodat de zonde niet meer kan heersen over een zondaar, die dood is.

Iemand die dood is, daar kan men niets mee beginnen, die is uitgeschakeld, die leeft niet meer; als iemand sterft, is hij afgeschreven voor deze wereld. Men begraaft hem en alles is afgelopen. Als we nu in Christus gestorven zijn, zijn we dus als zondaar gestorven en het gevolg is, dat we nu dood zijn voor de zonde. De zonde kan alleen leven in de zondaar, die leeft.

Jezus is gekomen, niet alleen door het bloed, maar ook door het water. Dezelfde nacht, dat Israël het bloed aanvaarde, kwamen zij vrij van de heerschappij en de macht van Farao en trokken zij uit. Maar nu komt het; nu tracht Farao, die zijn macht en heerschappij over hen verloren heeft, zodat zij geen slaven meer van hem zijn, hen weer terug te krijgen.

Hij jaagt hen na en dat is de volgende stap, want hij gaat hen achterna, om hen weer terug te krijgen in zijn macht. Hij trekt met zijn geweldige, gewapende macht achter Israël aan, om hen te overmeesteren en weer in gevangenschap terug te brengen, zodat ze weer onder zijn heerschappij en macht gaan komen.

Precies hetzelfde doet satan ook. Als de ziel tot Jezus gekomen is en het bloed heeft aanvaard, dan is hij van datzelfde uur vrij gemaakt van de heerschappij van satan, van de heerschappij van de zonde en

de wereld en van de macht daarvan, dan is hij nu van en voor de Heer. Maar nu gaat de vijand, satan, zich mobiliseren en trekt uit om die ziel aan te vallen, te bevechten en weer in zijn macht te krijgen.

Nu komt Jezus door het water, dat Gods Woord is, het levende Woord, dat Hij ons toedient door Zijn Geest. Israël komt voor het water en Mozes strekt zijn staf op Gods bevel uit en Israël trekt door de Schelfzee.

Dan jaagt Farao hen na en de Schelfzee sluit zich over hen en zij allen komen om. Radicaal rekende God met die aanvallende macht af, maar alleen in de weg van gehoorzaamheid. Want Israël mocht zijn eigen weg niet gaan uit Egypte om in Kanaän te komen. Er was zelfs een kortere weg; over een korte landstrook, zodat ze er zo in konden marcheren.

Maar God voerde hen langs een heel grote omweg, langs de weg van God, achter de Heer aan, dat is dus gaan in gehoorzaamheid. God bracht hen naar de Schelfzee en door het water. Zij schenen daar dood te lopen, maar God had Zijn plan. Want Israël komt er door, zonder dat één haar op hun hoofd gekrenkt wordt en zonder verlies van het geringste, komen zij door het water heen. Maar Farao gaat geheel ten onder. Dat is Gods radicale afrekening.

Zo komt Jezus niet alleen door het bloed, maar ook door het water. We moeten niet alleen verlost worden van de heerschappij en slavernij van satan, zonde en wereld; maar ook van de aanvallende macht van de duivel, die we moeten kunnen weerstaan. Dat kan alleen, als we in gehoorzaamheid ons dagelijks willen laten reinigen door Jezus met het badwater van het Woord, waarmee Hij ons versterken wil; dan zullen alle vijanden sneuvelen. Kennen wij Jezus, die ook door het water komt? Spreekt onze doop daar als eerste niet van?

Want we gaan door die doop uit het oude in het nieuwe en laten dus het oude achter; maar die doop moeten we elke dag vernieuwen door ons dagelijks door Jezus te laten reinigen met het badwater van Zijn Woord. Als de Heer met Farao heeft afgerekend, dan zien we, dat Israël nog andere beproevingen krijgt, nl. lichamelijke beproevingen.

Zij kregen ziekten, maar God voerde hen weer naar het water. Dat water was echter bitter. Maar God zegt tot Mozes leg dat hout in het water (beeld van de gekruisigde Jezus) en dan wordt het water zoet.

Dan zegt God: *"Ik ben de Heer, uw Heelmeester. Ik genees al uw ziekten"*. Ziet u, God komt altijd weer door het water, het is Zijn Woord: *"Hij zond Zijn Woord en genas hen"*.

Steeds voert de Heer Israël naar het water, Massa en Meriba, het water uit de rots en dat water ging als een rivier met hen mee. Zo komt Hij dus tot hen door het bloed en door het water en dat heeft Israël tot zo ver ervaren.

Toch is Israël blijven steken, want ze gingen het derde niet in. Zij waren nu verlost van de macht en de heerschappij van Farao, van Egypte; zij waren ook door het water bevrijd van de aanvallende macht van Egypte en wat moest er nu nog meer gebeuren.

Zij moesten nu ook nog bevrijd worden van de geest van Egypte. Deze Israëlieten hadden nog de geest van Egypte, hun gedachten wereld was nog Egyptisch. Nu moest dus hun geest vernieuwd worden, opdat ook hun denken vernieuwd zou worden. Gaat u het verstaan?

Daartoe voerde God hen naar de Sinaï. Daar komt het vuur, daar verschijnt God in een vuurgloed. De hele berg werd een vuur massa met stemmen, bliksemstralen en donderslagen en geheel Israël stond te beven.

Nu zei God: *"het volk zal zich heiligen en na drie dagen mogen zij, als Ik hen roep, tot Mij komen"*. Maar daar schrok Israël van terug en zo kwamen ze niet tot de vuurdoop, opdat hun geest gelouterd zou worden, de geest van Egypte er uitgebrand zou worden en God hen kon dopen met Zijn Geest.

Indien zij Zijn Geest hadden ontvangen, dan waren zij nieuwe schepselen geworden en hadden niet meer naar Egypte verlangd, maar zij zouden de dingen hebben bedacht, die van God zijn.

Daar faalde Israël en zij zeiden tot Mozes: *"En zij zeiden tot Mozes: Spreek gij met ons, dan zullen wij horen; maar God spreke niet met ons, opdat wij niet sterven"*. (Ex. 20 : 19)

Zij wilden niet horen en sterven aan het eigen ik. Zo is het gebleven tot op de huidige dag, want zij hebben oren die niet horen en ogen die niet zien. Dat vinden we door al de profeten heen.

Jesaja noemt het: *"een volk, dat doof is"*. Dat is begonnen bij de Sinaï. Het zijn godsdienstige, vrome mensen geworden, want ze zijn uit Egypte verlost; maar zijn naar hun geest niet vernieuwd en daar om zijn ze vleselijke mensen gebleven, zoals vele Christelijke kerkmensen.

Zij komen niet tot dat vuur der loutering; zij willen niet in de smeltkroes van God gaan. Zij willen niet met God in de vuuroven, want dat grijpt het vlees aan. Israël was één en al angst en beven, maar het was Gods liefde, die hen in het vuur wilde brengen.

Israël deinsde terug en het gevolg was, dat zij het gouden kalf gingen maken. *Dat* vuur wilden zij wel, want het kalf kwam ook uit het vuur van de smeltkroes, want het was gemaakt van gouden ringen en andere sieraden. Maar het vuur van God wilden zij niet.

Vandaag zijn de moderne Christenen precies zo, helaas zien we dit ook in vele opwekking bewegingen. Men wil wel vuur, maar het eigen vuur, maar niet het vuur van Gods loutering, het sterven en bevrijd worden van het laatste van het oude ik, opdat men ook de nieuwe vaste Geest van God gaat krijgen.

Men wil vandaag wel bevrijd worden uit de slavernij; dat wilde Israël ook en dat is ook gebeurd. Maar wat heeft de Gemeente van Christus voor boven Israël? Het is de Geest. Maar als we die Geest afwijzen, dan zijn wij gelijk aan Israël en dus ook een verworpen volk.

Dat zien we om ons heen in het officiële Christendom. Men wil wel van zijn lichamelijke ziekten af en men wil, dat God hen uit hun moeilijkheden helpt, maar verlost te worden van het oude denken, dat egoïstische en egocentrische denken, dat altijd weer naar de wereld uitgaat, dat wil men niet.

Daarvan verlost te worden kan alleen in de smeltkroes van het vuur van God, de Geest van de uitbranding, die het oude er uitbrandt, maar alles nieuw doet worden. Dat kan ons alleen tot doorbreken doen komen en dat is, waar Johannes hier op doelt.

Johannes zegt: *"Hij, de Zoon van God, die gekomen is door water en bloed en met de Geest; en wie in die Zoon van God gelooft, heeft het getuigenis in zich, het getuigenis van de kracht van Zijn verlossend bloed, het getuigenis van de reiniging en de bevrijding door het badwater van het Woord en de Geest der uitbranding, de Geest van de vuurgloed, die ons loutert en ons reinigt"*.

Straks zal Israël door God ook in deze vuurgloed gebracht worden en zal God over hen ook uitgieten de Geest van uitbranding; dan komt Israël ook tot volle verlossing en krijgen ze een nieuwe vaste Geest.

Dan wordt ook hun denken vernieuwd en wie dat getuigenis in zich heeft, heeft het Bijbelse geloof van Jezus, dat de wereld heeft overwonnen door Hem. Gaat u het begrijpen? Wie dat geloof heeft, heeft de wereld overwonnen door Hem.

Daarom zegt Paulus ook in Rom. 12:2. *"En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd (veranderd) door de vernieuwing van uw denken"*.

Paulus heeft het steeds weer over dat denken, o.a. in Col. 3:2. *"Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn"*. Dat deed Israël en het was haar val, want Israël bleef, ondanks dat het door het bloed en het water gegaan was, denken aan Egypte.

Omdat het de geest van Egypte in zich had. Het volk verlangde steeds terug naar de vleespotten van Egypte, daarom smaakte het hemelse manna niet. Zij walgden van dat brood. Was dat dan zo'n raar kostje? Neen, het was engelenbrood, het was brood uit de hemel! Zou God iets walgelijks geven?

Neen, hun smaak was bedorven. Iemand die ziek is en zijn smaak bedorven is, lust het beste eten niet meer. Wees maar eens flink verkouden, dan smaakt niets je meer, die spijsen zijn wel goed, maar het ligt aan ons, want we zijn ziek.

Men ziet het ook bij bepaalde ziekten, o.a. bij t.b.c.. Die mensen hebben nooit eetlust en het eten is juist de enige weg, dat zij er weer boven op komen, maar dat is juist het verderfelijke van deze ziekte, het satanische, dat het enige, wat tot hun genezing dient, zij niet lusten, omdat het hun niet smaakt, daar zij ziek zijn.

Zo smaakte het hemelse brood Israël ook niet, waar God hen elke dag mee zegende; maar hun ziel walgde ervan; zij wilden vlees, omdat zij vleeselijk waren en hun denken naar Egypte uitging; zij wilden de vleespotten van Egypte!

God zei: *"Goed, dan zal Ik vlees geven, maar Ik zal zoveel vlees geven, dat het de neusgaten uitkomt, dat gij erin stikt, dat gij ten minste sterft, de enige uitweg tot redding en leven, opdat gij een andere smaak krijgt en van dat vlees gaat walgen"*. God zond hen kwakkels. Toch is dit de weg niet, want het heeft hen niet gebaat, zij walgden inderdaad op het laatst van die kwakkels, maar daarmee hadden zij nog niet de goede smaak van dat hemelse brood te pakken; helaas niet!

Want dat krijgen we, als we een nieuwe geest hebben ontvangen, als we niet alleen gedoopt, maar ook blijvend vervuld worden met de Geest van God. Dan krijgen we nieuwe gedachten, een nieuwe smaak, nieuwe verlangens, nieuwe begeerten en dan zeggen we: wat vroeger ons zo heerlijk geraakt heeft van de wereld, dat lusten we niet meer.

Het is niet, zoals ik zo dikwijls hoor: "Mag ik nog roken, mag ik nog drinken". Als men dat nog lust, dan is men nog niet verlost; we zijn niet onder de wet: je mag dit niet en je mag dat niet; want het baat ons niets, maar het is een teken, dat we dan nog niet werkelijk de Geest van Christus in ons hebben ontvangen, dat we nog niet vol zijn van het leven van Jezus.

Want als we daar vol van zijn, dan hebben we nieuwe verlangens, nieuwe begeerten, nieuwe gedachten. Dat is de wedergeboorte, dat is de nieuwe schepping. O, laat ons niet blijven steken, maar laten we naar Hem toegaan, die niet alleen gekomen is door bloed en water, maar die ook gekomen is door het vuur en ons laten louteren door Hem.

Vandaag wil men die vuurdoop verkrachten door een verkeerd evangelie. Men zegt: als men maar in tongen spreekt, dan heeft men die vuurdoop ondergaan. Maar dat kan regelrecht uit het vlees zijn. Daar bedoelen we niet mee om aan de gave van vreemde tongen (talen) iets af te doen, want we danken God voor die gave. Maar deze mag niet misbruikt worden om het vlees te dienen en ons vlees te strelen, opdat ieder het kan horen.

Zo ook met de gave van profetie. Maar dat is de vuurdoop beslist niet. Het zijn Geestesgaven, die de Heer wil geven aan ons om te gebruiken en ons daardoor beter te bekwamen om in liefde te dienen. Het zijn hulpmiddelen; maar door de vuurdoop ontvangen we een nieuwe Geest, een nieuwe gezindheid, de gezindheid van de hemel; dat is de vuurdoop, dat is de geestesdoop, dat is Pinksteren.

Voor Pinksteren kenden Petrus en Johannes al reeds het bloed en het water, maar zij hadden nog niet de Geestesdoop en dan zegt Petrus tegen Johannes, zelfs na de opstanding van Jezus: *"zullen we maar weer gaan vissen"*, want zij wilden naar het oude terug.

Voor de Pinksterdag was er twist onder hen, wie van hen de meeste zou zijn, zelfs nog bij de Pesach maaltijd. Maar toen zij de vuurdoop (Pinksteren) ondergaan hadden werd er gezegd: *"Ziet, hoe lief zij elkander hebben en niets was meer van hun zelf"*.

Ziet u het verschil tussen voor en na Pinksteren! Waar zit het verschil in? Omdat zij profeteerden en in tongen spraken? Zij profeteerden ook al voor Pinksteren en hadden ook al zieken genezen en duivelen uitgeworpen. Zelfs Annanias, de onbekeerde Hoge priester, profeteerde nog. God kan zelfs de stenen laten spreken en profeteren, als Hij dat wil.

Denkt u maar aan Bileam, die een zoon der ongerechtigheid was; hij moest door Gods Geest profeteren van de komst van de Messias. Neen, dat is Pinksteren niet. Voor Pinksteren dachten alle apostelen, ondanks dat zij discipelen van Jezus waren, dat zij het bloed en het water kenden, maar zij waren nog steeds in de gedachten gang van het oude leven, egocentrisch, egoïstisch, het denken van deze wereld, dus het leven naar het vlees.

Maar toen de Geest van God in hen kwam en het oude ging uitbranden, kregen zij een hele nieuwe gedachten wereld; zij dachten niet meer egocentrisch, maar zij dachten in de heerlijke wij vorm. Nooit spreekt Paulus en de apostelen meer van: ik, maar van wij en niemand zei, dat iets van hem zelf was, maar zij hadden alles gemeenschappelijk.

Het geweldige keerpunt is, dat de nieuwe schepping in ons openbaar komt. Men zegt dan niet meer: zij maken het mij zo moeilijk en ik heb er zo'n last van enz.. Maar als we werkelijk Pinksteren beleven, dan gaan onze gedachten naar de ander.

De eerste Gemeente te Jeruzalem beleefde deze heerlijkheid, dat zij alles gemeenschappelijk hadden, dat zij hun landen verkochten en het geld aan de voeten van de apostelen neer legden. Hoe kort is die Gemeente daarin gebleven! Nog lang hebben zij wel Geestesgaven gehad, maar dat vuur van de uitbranding, dat kende men spoedig niet meer.

In Hebr. 12:18-29 staat: *“Want gij zijt niet genaderd tot een tastbaar en brandend vuur, tot donkerheid, duisternis en stormwind, tot het geklank van een bazuin en tot het geluid van een stem, bij het horen waarvan zij verzochten, dat niet verder tot hen gesproken werd; want zij konden dit bevel niet dragen: Zelfs als een dier de berg aanraakt, zal het worden gestenigd. En zó ontzaglijk was het verschijnsel, dat Mozes zeide: Ik ben enkel vreze en beving.*

Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en tot tienduizendtallen van engelen, en tot een feestelijke en plechtige vergadering van eerstgeborenen, die ingeschreven zijn in de hemelen, en tot God, de Rechter over allen, en tot de geesten der rechtvaardigen, die de voleinding bereikt hebben, en tot Jezus, de middelaar van een nieuw verbond, en tot het bloed der besprenging, dat krachtiger spreekt dan Abel.

Ziet dan toe, dat gij Hem, die spreekt, niet afwijst. Want als genen niet ontkomen zijn, toen zij Hem afwezen, die zijn godsspraak op aarde deed horen, hoeveel te minder wij, als wij ons afwenden van Hem, die uit de hemelen (spreekt). Toen heeft zijn stem de aarde doen wankelen, doch thans heeft Hij een belofte gegeven, zeggende: Nog eenmaal zal Ik niet slechts de aarde, maar ook de hemel doen beven. Dit: nog eenmaal, doelt op een verandering der wankelende dingen als van iets, dat slechts geschapen is, opdat blijve, wat niet wankel is. Laten wij derhalve, omdat wij een onwankelbaar koninkrijk ontvangen, dankbaar zijn en hierdoor God vereren op een Hem welbehagelijke wijze met eerbied en ontzag, want onze God is een verterend vuur”.

Ziet u, zij wilden dat niet, zij verzochten, dat niet verder tot hen gesproken werd en hoe is het vandaag?

Als er een prediker komt, die zegt: "U kunt genezen worden van al uw ziekten", dan is het halleluja! En de zalen zijn stampvol. Maar als er een prediker komt die zegt: "U moet sterven aan uw eigen ik, u moet de dood in, u moet een nieuwe geest ontvangen", dan zegt men "wat is dat voor een ouderwetse man. "Nee hoor, daar komen we niet meer".

Dat wil men niet en dan zegt men: "Spreek niet verder, want we kunnen het niet verdragen". Zoals in vers 20: *“ want zij konden dit bevel niet dragen: Zelfs als een dier de berg aanraakt, zal het worden gestenigd. En zó ontzaglijk was het verschijnsel, dat Mozes zeide: Ik ben enkel vreze en beving.*

Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en tot tienduizendtallen van engelen, en tot een feestelijke en plechtige vergadering van eerstgeborenen, die ingeschreven zijn in de hemelen, en tot God, de Rechter over allen, en tot de geesten der rechtvaardigen, die de voleinding bereikt hebben, en tot Jezus, de middelaar van een nieuw verbond, en tot het bloed der besprenging, dat krachtiger spreekt dan Abel”.

En nu komt het: *”Ziet dan toe, dat gij Hem, die spreekt, niet afwijst“.* Israël heeft dat gedaan en wat doen wij? Gaan we ook alleen maar door het water en bloed en willen wij bij de berg niet verder komen? *“Want als genen niet ontkomen zijn, toen zij Hem afwezen, die zijn godsspraak op aarde deed horen, hoeveel te minder wij, als wij ons afwenden van Hem, die uit de hemelen (spreekt)”.*

Toen heeft Zijn stem de aarde doen wankelen, doch thans heeft Hij een belofte gegeven, zeggende: *”Nog eenmaal zal Ik niet slechts de aarde, maar ook de hemel doen beven“.* Spoedig zal hemel en aarde beven. Jezus komt en het uur is nabij en we moeten ons haasten. Wie zal die dag kunnen verdragen? De grote dag komt!

Hebt u de berichten al gehoord? Er is een dag geweest, dat de hele aarde gebeefd heeft, vijf tot zes aardbevingen over de hele wereld, één heeft negen minuten geduurd. De hele aarde beefde. Denk aan de beving die de sunamie veroorzaakte. Eens zegt God: *“Ik zal aarde en hemel doen beven”*, want Hij komt. Hij zal komen als een oven, brandende.

Maar als we nu ons hebben laten reinigen in het vuur van Gods Geest, dan zal die dag ons niet deren, maar die brengt ons juist in de hemel. Laten we ons verlossen, niet alleen naar het lichaam, niet alleen uit de slavernij van zonden, maar laten we ons verlossen van onze eigen geest; dat we een nieuwe geest krijgen, de Geest van boven.

Dan krijgen we ook nieuwe gedachten, nieuwe verlangens. Dan gaan we niet zeggen: *”De Heer kan nog wel vertoeven en we hebben hier nog zoveel”.* Maar dan krijgen we verlangen naar de hemel en dan zeggen we: *”Heer, kom haastig”.*

Israël was vol angst en beven, ja, voor het vlees is het angst en beven; maar ik kan u verzekeren, dat als we door dit vuur gaan, valt alle angst weg, want zo gauw u in gehoorzaamheid tot die liefdevolle God gaat, want Hij is liefde. Hij brengt u in de vuurgloed, niet om u te verteren, maar het is een beproeving om u te louteren en te reinigen, om u er doorheen te brengen en het gevolg is, dat het vuur de liefde Gods in uw hart brengt; want het is Gods Geest, die juist de liefde van God in ons hart heeft gelegd.

Dan krijgen we die eerste liefde, die Jezus ook zocht en Johannes zegt ervan: *”en de volmaakte liefde drijft alle vrees uit“.* Vreest u nog? Dan bent u nog niet volmaakt in de liefde, maar hoe wordt u dat?

Door in het vuur te komen. Hij doet het, die gekomen is door het bloed en het water en door de Geest. En die dat geloof heeft, heeft de wereld overwonnen, die heeft het getuigenis in zich.

Hebr. 12:28-29 zegt het ook: *“Laten wij derhalve, omdat wij een onwankelbaar koninkrijk ontvangen, dankbaar zijn en hierdoor God vereren op een Hem welbehagelijke wijze met eerbied en ontzag, want onze God is een verterend vuur”.* Ja, maar wat een heerlijk vuur!

Al wat niet goed is, al wat uit de geest van de wereld is, dat verteert, om daardoor te ontvangen die nieuwe Geest.

Amen.